

شوبه‌هی دووه‌می شه‌خس په‌رستان

ده‌لین: به‌لێ هه‌رچه‌نده موشریکه‌کانیش وه‌کو ئیمه‌ باوه‌ریان به‌ ته‌نها په‌روه‌ردگاریه‌تی خوا هه‌بوو، به‌لام ئیمه‌ له‌وه‌دا جیاوازی‌ن که ئیمه‌ خوا ده‌په‌رستین و، موشریکه‌کان خوایان نه‌ده‌په‌رست و کافربوون !!.

هه‌له‌وه‌شانده‌وه‌ی شوبه‌هی دووه‌م

له‌ وه‌لامدا ده‌لین:

راسته ئیوه‌ نوێژ ده‌که‌ن و پۆژو ده‌گرن و حج ده‌که‌ن و زه‌کات ده‌ده‌ن و زیکر ده‌که‌ن، که ته‌مانه هه‌موو عیباده‌تن بۆ خوا، به‌لام له‌گه‌ڵ ته‌وه‌شدا په‌رستن ده‌که‌ن بۆ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و پیاوچاکان و قه‌بره‌کانیان و شیخه‌کانتان. و عیباده‌ته‌که‌تان خالص و پاک و ته‌نها نیه بۆ خوا. بۆیه ئیوه‌ به‌ خوا په‌رست (عابد) دانانرین ﴿ وَلَا أَنتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ ﴾ چونکه شه‌ریک بۆ خوا داده‌نین له په‌رستنداو په‌روه‌ردگار شه‌راکه‌تی که‌س ناکات و ته‌و عیباده‌ته‌ش قه‌بوڵ ناکات که بۆ ته‌وی ده‌که‌ن^(۱)؛ چونکه عیاده‌تیکی ده‌وێت به‌ خالیسی و ته‌نها یی بۆ ته‌و بی‌ت:

﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾ سورة البینة

وه موشریکه‌کانیش عیباده‌تی خوایان ده‌کرد، وه هه‌جیان ده‌کردو نوێژی تاییه‌تیا هه‌بوو وه له‌ خوا ده‌پارانیه‌وه، وه ئینکاری ته‌وه‌یان نه‌ده‌کرد که خوا شایسته‌ی په‌رستنه‌و ده‌بی‌ت بپه‌رستیت به‌لکو ئینکاری ته‌وه‌یان ده‌کرد که به‌ته‌نها ته‌و بپه‌رستیت بۆیه ده‌یان گوت:

﴿ أَجَسْنَا لَعِبْدِ اللَّهِ وَحَدُّهُ وَنَذَرْنَا مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا ﴾ الأعراف : ۷۰

واته: ئایا بۆ ته‌وه‌ بۆمان هاتووێت که خوا به‌ته‌نها بپه‌رستین و واز به‌یه‌نین له په‌رستنی ته‌و په‌رستراوه‌ی که باب و باپیرانمان ده‌یان په‌رستن !؟

(۱) وه‌ک له‌ هه‌دیسی قودسیدا هاتوه‌ به‌ سه‌حیحی که په‌روه‌ردگار فه‌رمووویه‌تی:

﴿ أَنَا أَغْنِي الشُّرَكَاءَ عَنِ الشَّرْكِ، مَنْ أَشْرَكَ مَعِيَ شَيْئًا تَرَكَتُهُ وَشَرَكُهُ ﴾ وه له‌به‌ر ته‌و شه‌ریکه‌ خوا عیباده‌تی موشریکه‌کانی قه‌بوڵ نه‌ده‌کرد وه‌ک ده‌فه‌رموویت: ﴿ وَجَعَلُوا لِلَّهِ مِمَّا ذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْأَنْعَامِ نَصِيبًا، فَقَالُوا: هَذَا لِلَّهِ بِزَعْمِهِمْ، وَهَذَا لِشُرَكَائِنَا، فَمَا كَانَ لِشُرَكَائِهِمْ فَلَا يَصِلُ إِلَى اللَّهِ، وَمَا كَانَ لِلَّهِ فَهُوَ يَصِلُ إِلَى شُرَكَائِهِمْ، سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾ (۱۳۶) الأنعام. قال الإمام المفسر عبدالرحمن بن ناصر السعدي معنى الآية : (أن ما جَعَلُوهُ وَتَقَرَّبُوا بِهِ لِأَوْلِيَانِهِمْ، فَهُوَ تَقَرُّبٌ خَالِصٌ لِغَيْرِ اللَّهِ، لَيْسَ لِلَّهِ مِنْهُ شَيْءٌ، وَمَا جَعَلُوهُ لِلَّهِ — عَلَى زَعْمِهِمْ — فَإِنَّهُ لَا يَصِلُ إِلَيْهِ لِكُونِهِ شُرَكَاءَ، بَلْ يَكُونُ حِظُّ الشُّرَكَاءَ وَالْأَنْدَادِ، لِأَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْهُ، لَا يَقْبَلُ الْعَمَلَ الَّذِي أَشْرَكَ مَعَهُ أَحَدٌ مِنَ الْخَلْقِ. ۱. هـ — ((تفسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان)).

وه ههروهها دهیان وت: ﴿أَجْعَلِ اللَّهُ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ سورة ص: (٥) .

واته ئەوه محمد دەئیت: واز بهیئن ئە هه موو په رستراوه کانتان و تهنهها یهک په رستراو بپه رستن، به پراستی ئەم ده عوايه شتیکی سهیره.

کهواته: پازی بوون که خوا بپه رستریت، به لام نارازی بوون له وهی که به تهنهها بپه رستریت! ههروه کو شهخس په رستانی ئەمپۆ نارازین پیاان بلین تهنهها هاوار بکه نه خواو داوا بهس لهو بکه ن و سویند تهنهها بهو بخۆن و...

کهواته ئەم روانگه یه شه وه که ههردوولا خویان ده په رست جیاوازی نیه له نیوان شهخس په رستانی ئەم سهرده مهو موشریکه کانی کۆن، هه رچه نه ده جیاوازی هه ییت له جوړی خوا په رستیه کهشیان و زۆرو کهمیه کی.

مه بهست ئەوه یه که موشریکه کانیش باوهریان به خوا په رستی هه بوو وه به واقعی دهیان په رست، به لام شتی تریشیان له گه ل ده په رست.

وه بۆیه ش پیاان دهوتریت (موشریک) چونکه شتی تریان کردۆته شیریکی خوا له په رستن بۆ کردندا کهواته خواو بته کانیاان شیریکی بوون لهو په رستنه ی موشریکه کان بۆیان ده کردن. وه ئەگەر خواشیان نه په رستبا له گه ل بته کانیاان به موشریک دانه ده نران چونکه ئەو کاته شیریکیه تی دروست نه ده بوو !!

کهواته ئەم ئایه تانه ی رابردوو بۆمان دهرده که ویت که موشریکه کانی سهرده می پیغه مبه ر ﷺ ، وه کو شهخس په رست ونه فامه کانی ئەمپۆ باوهریان به وه هه بوو که:

أ - خوا هه یه .

ب - زیاتریش له شهخس په رستانی ئەمپۆ باوهریان وابوو که تهنهها ئەویش په روه ردگاری جیهانیانه (رب العالمین)، وه باوهریان وابوو که ﴿ لا خالق ولا رازق ولا مالک ولا محیی ولا ممیت ولا مُدبّر ولا رب إلا الله ﴾ واته هیهچ دروستکارو پزق دهرو خاوهن موئک و زیندووکارو مرینهرو به پۆیه بهرو په روه ردگار نیه تهنهها (الله) نه ییت.

ج - زیاتریش له وه باوهریان وابوو که ئەو خوایه گه وه په رستراوه و شایسته ی په رستنیشه .

د - زیاتر له وهش به کرده‌وش عیباده‌تیاں بو ده‌کردو و زی‌کرو مال به‌خشین و نوی‌ژو حه‌جیاں ده‌کرد - به‌پی‌ی عه‌قلی خو‌یاں - وه نه‌شیاں ده‌وت خوا ناپه‌رستری‌ت به‌لام ده‌یاں وت: چو‌ن ده‌بی‌ت ئه‌و به‌ته‌نها به‌پرستری‌ت !.

به‌داخه‌وه زو‌ر له خه‌لکی وا ده‌زانی ئه‌گه‌ر باوه‌ری به‌بوونی خوا هه‌بوو ئه‌وه موسلمانان و مرو‌ژ به‌وه ده‌بی‌ت به‌موسلمان وه له دوا‌ی ئه‌وه په‌رستن بو هر شتی‌ک بکات به‌لایه‌وه زه‌ره‌ر له ئیسلامه‌تیه‌که‌ی نادات، چونکه باوه‌ری به‌بوونی خوا هه‌یه. نازانن که موشریکه‌کانیش باوه‌ریان به‌بوونی خوا هه‌بوو هه‌روه‌ها شه‌یتانیش باوه‌ری به‌بوونی خوا هه‌یه و (فیرعه‌ون) یش باوه‌ری به‌وه هه‌بوو که‌واته ئه‌وانه هه‌مو‌یاں موسلمان بوون به‌گو‌یره‌ی گومانی ئه‌م نه‌فامانه!!

وازه‌یتن ئه‌و په‌رستراوانه‌ی تر که له‌خوا نزیکمان ده‌که‌نه‌وه: بو‌یه ده‌یاں وت:

﴿قَالُوا أَجِئْنَا لِنُعْبَدَ اللَّهَ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَاتَّبِعْنَا بِمَا تَعَدُّوا إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ﴾ (الأعراف: ۷۰)

ئایا بو ئه‌وه هاتوویت بو‌لامان تاوه‌کو خوا به‌پرستین به‌ته‌نها وازه‌یتن له‌وانه‌ی که باب و باپیرانمان ده‌یانپه‌رستن !؟

که‌واته: روون بو‌وه جیاوازی نیه له نیوان شه‌خس په‌رستانی ئه‌م‌رو له‌گه‌ل موشریکه‌کانی کو‌ن، له‌م رووه‌وه که هه‌ر دوولا باوه‌ریان بووه به‌ته‌نها په‌روه‌رد گاریه‌تی خوا و خالقیه‌تی خوا به‌لام هه‌ردوو لایان نارازین که ته‌نها ئه‌و خوایه په‌روه‌رد گاره‌ش په‌رستراو (اله) بی‌ت و هیچ یه‌کی‌کی تر نه‌په‌رستری‌ت له‌گه‌لی و داواکردن و سه‌رپ‌رین و نه‌زر کردن و به‌گه‌وره دانانی بو نه‌کریت ! .